

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי גליון 496 מיום 28 בפברואר, 1935.

פקודת מכירת משקאות משכרים, מס' 4 לש' 1935.

פקודה הבאה לקבוע סדרים במכירת משקאות משכרים ולקבוע הוראות לכמה ענינים אחרים הקשורים בכך.

מס' 4 לש' 1935

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:

1. פקודה זאת תקרא פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935. השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר, ואלו הם: פירוש
"מועצה" פירושה מועצה למתן רשיונות שהורכבה עפ"י הוראות סעיף 13 מפקודה זו.
"מושל המחוז" פירושו מושל המחוז שנמצא בו בית שניתן לו או שבוקש בעדו רשיון או הרשאה עפ"י הוראות הפקודה הזאת.
"משקה משכר" פירושו כל משקה תוסס או אלכוהולי שנועד בדרך כלל לתצרוכת האדם (למעט סמים ורפואות המוכנים או הנמכרים ע"י רוקח בעל רשיון) ואשר על יסוד אנליזה שעשו בדוגמא הימנו נמצא שהוא מכיל יותר משני אחוזים אלכוהול לפי נפחו.
"רשיון" פירושו כל רשיון שניתן עפ"י הוראות הפקודה הזאת.
"מכירה" כוללת כל העברה שלא בדרך מתנה.

3. (1) לא ימכור אדם ולא יעמיד למכירה ולא יחזיק אצלו למכירה כל משקה משכר אלא אם כן ניתן לו רשיון בהתאם להוראות הפקודה הזאת. ואולם שום דבר האמור בפקודה הזאת לא יהא חל על כל פעולת מכירה מצד יצרן בהתאם לרשיון בר תוקף שניתן לו ליצרן.

אין מוכרים משקאות משכרים אלא ברשיון

(2) אסור למועדון למכור או להעמיד למכירה או להחזיק לשם מכירה כל משקה משכר אלא אם כן ניתן רשיון לאדם שנתמנה כחוק מטעם ועד המועדון.

(3) למרות כל דבר האמור בזה, יהא אדם פטור לקבל רשיון למכירת משקאות משכרים בקנטינה, בבית אוכל צבאי או בכל מוסד אחר המתנהל והמתכלכל עפ"י רשות חוקית אך ורק לצרכיהם של חילות הוד מלכותו בפלשתינה (א"י), או לצרכי חיל הספר של עבר הירדן מזרחה או לצרכי חיל המשטרה הפלשתינאית (א"י) וכל המנהל קנטינה, חדר אוכל או מוסד כנ"ל וכל העובד בהם לא יהא צפוי לשום עונש שנקבע בהוראות הפקודה הזאת על שום שמכר או הספיק משקה משכר לאחד מאנשי החילות האלה.

4. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת, הרי

מתן רשיונות

(א) רשיונות למכירת משקאות משכרים בתוך איזור עיריה ינתנו ע"י מועצת העיריה של אותו איזור;

(ב) רשיונות למכירת משקאות משכרים באזוריה של מועצה מקומית ינתנו ע"י המועצה המקומית של אותו איזור.

(ג) רשיונות למכירת משקאות משכרים מחוץ לאזור עיריה ואזורי מועצות מקומיות ינתנו ע"י מושל המחוז.

5. ואלו סוגי הרשיונות:

הרשיונות לסוגיהם

(א) רשיון סוחר המרשה לבעליו למכור משקה משכר מכל מין שהוא בכל עת אחת ולכל אדם אחד בכמויות שלמעלה מתשע ליטראות או למעלה מרטרסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתיה מחוץ לכתלי הבנין שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים;

(ב) רשיון קמעוני לשתיה שלא במקום המרשה לבעליו למכור משקה בכל עת אחת לכל אדם אחד בכמות שאינה יתרה על תשע ליטראות או רטרסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתיה מחוץ לכתלי הבית שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים;

(ג) ירשיון קמעוני לשתייה בו במקום" המרשה לבעליו למכור משקה משכר בכל עת אחת לכל אדם אחד בכמות שאינה יתירה על תשע ליטראות או תריסר אחד של בקבוקים בני ליטר מקובל לשם שתייה בפנים או מחוץ לבית שלשמו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים.

מסי הרשיונות 6. (1) לא יותן שום רשיון אלא אם שולם בעדו המס המפורט בתוספת הראשונה של פקודה זאת.

(2) מס ששולם בעד רשיון ושום חלק מאותו המס לא יוחזר על יסוד שבעל הרשיון חדל לנהל עסקים או לא נהל עסקים או על יסוד זה שהרשיון בוטל או שהבית שבעדו ניתן הרשיון למכירת משקאות משכרים נסגר מאיזה טעם שהוא, או על יסוד סבה אחרת.

(3) כל המסים שיש לשלמם עפ"י פקודה זאת בעד רשיון למכירת משקאות משכרים ישולמו באופנים אלה:—

(א) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא בגבולות איזור עיריה—ישולם המס למועצת העיריה של אותו איזור והמס ייוקף לקופתה.

(ב) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא באזור מועצה מקומית—ישולם המס למועצה המקומית של אותו אזור וייזקף לקופתה.

(ג) אם ניתן הרשיון לבית הנמצא מחוץ לאיזור עיריה, או לאזור מועצה מקומית—ישולם המס למושל המחוז וייזקף לקופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י).

7. (1) אם נתנה המועצה שהורכבה בהתאם לסעיף 13 מהפקודה הזאת אין נותנים רשיון אלא לאחר מתן תעודה המעידה:

(א) כי האיש ראוי וכשר לקבל רשיון מן הסוג המפורש בתעודה, וכי
(ב) אפשר לתת לו לאותו איש רשיון בעד הבית המפורש בתעודה, —
הרי יתנו מועצת העיריה או המועצה המקומית או מושל המחוז לאותו האיש רשיון בעד אותו בית עפ"י הוראות סעיף 4 מפקודה זו.
(2) לא יותן רשיון לאדם אלא אם כן קבל תעודה בהתאם לסעיף קטן (1) של סעיף זה.

(3) רשמה המועצה תנאי על גבי אותה תעודה, לא יותן רשיון על ידי מועצת עיריה או מועצה מקומית או על ידי מושל מחוז אלא באותו התנאי שנרשם על גבי הרשיון.

(4) משניתן רשיון תהא חובת מועצת העיריה או המועצה המקומית או מושל המחוז לשלוח למנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר ולקצין המשטרה העליון הממונה על המחוז פרטים בדבר הרשיון שניתן.

מועד הרשיון
8. הרשיונות יהיו לשנה אחת וכוחם יפסק ביום שלשים ואחד בדצמבר שלאחר מתן הרשיון.

אין הרשיונות בני העברה
9. אין הרשיון בר-העברה:

בתנאי כי מועצת העיריה או המועצה המקומית או מושל המחוז שנתנו את הרשיון רשאים באישורה של המועצה לאזור או למחוז. להעביר ע"י דהערת העברה שתרשם ברשיון, את הרשיון למותר מועד תקפו במקרים הבאים, ומי שהועבר לו רשיון בדרך זו דינו כדין מקבל הרשיון:

(א) אם מת בעל הרשיון, והוא לא נתמנה לכך ע"י ועד של מועדון— יועבר הרשיון ליורשו;

(ב) נמכר עסק שקבל רשיון—יועבר הרשיון לקונה;

(ג) היה בעל הרשיון אדם שנתמנה ע"י ועד של מועדון, ומת או פוטר או אם היה נטול יכולת לשמש כבעל הרשיון למועדון מטעמים אחרים, מותר להעביר את הרשיון לאדם אהר שנתמנה כהלכה ע"י ועד המועדון.

בתת המועצה את אישורה להעברת איזה רשיון עפ"י סעיף זה, עליה לנהוג לפי הוראות סעיף 15 מן הפקודה הזאת, והוראות סעיף קטן (6) מאותו סעיף תחולנה על כל מקרה-סירוב מצד המועצה לאשר איזו העברה.

ובתנאי כי כשמוגשת בקשה למועצה בכתב להעברת כל רשיון לכל אדם המוזכר בפסקא א' וג' מן התנאי הראשון ולסעיף זה, הרי יהא אותו אדם נחשב כמקבל הרשיון עד למתן החלטת המועצה.

טופס של רשיון
10. הרשיונות יהיו ערוכים בטופס שיאושר מטעם הנציב העליון.

חובה להציג את הרשיון.
11. כל רשיון יהא מוצג במקום בולט בבית שניתן בעדו הרשיון בכל אותן השעות שבהן מוכרים בו משקאות משכרים, או מציעין אותם, או מחזיקים אותם למכירה.

בקשת רשיון
12. (1) כל הרוצה לקבל רשיון למכירת משקאות משכרים חייב למסור מודעה בכתב לא פחות מחמשים וששה יום לפני התאריך בו הוא רוצה בהתחלת תוקף הרשיון. אם נמצא הבית שבעדו מבוקש הרשיון בגבולות איזור עיריה תמסר ההודעה למועצת העיריה של אותו איזור, ואם היה הבית בגבולות איזור מועצה מקומית תמסר המודעה למועצה המקומית של אותו איזור, ואם נמצא הבית שלא בגבולות איזור עיריה או איזור מועצה מקומית תמסר ההודעה למושל המחוז.

על מוסר המודעה לפרש בהודעה: —

(א) את הבית שבעדו יבוקש הרשיון, וגם

(ב) את סוג הרשיון המבוקש.

(2) על מועצת העיריה או המועצה המקומית או על מושל המחוז להציג במשרדיהם העתקה מההודעה במקום פומבי למשך זמן לא פחות משמונה ועשרים יום לפני שמועצת הרשיונות תעיין בבקשה, ובמשך שמונה ועשרים הימים ההם יהא על המבקש לפרסם על חשבונו את ההודעה לא פחות משתי פעמים בעתון שיבוא עליו אישור מטעם מועצת העיריה או המועצה המקומית או מטעם מושל המחוז והנפוץ בסביבה שבה נמצא הבית אשר בעדו יבוקש הרשיון.

(3) לצורך הסעיף הזה יכלול המונח "בית" כל מבנה ארעי וכל סוכה או אוהל ארעיים.

13. (1) היה תהיה לכל איזור עיריה מועצה שתכונה בשם "מועצת הרשיונות לאיזור עירית" —, והרכבה יהא כך:

הרכב המועצות

(א) מושל המחוז כיושב ראש;

(ב) בא-כח שימונה מטעם מועצת העיריה;

(ג) בא-כח שימונה מטעם מנהל שירותי הרפואה.

היו"ר ואחד מחברי המועצה יהיו מהוים "קוורום", ואם היו הדעות שקולות תהא ליור דעה שניה או דעה מכרעת.

(2) היה תהיה לכל מחוז, להוציא את איזור העיריה שבתוכו, אך לרבות מועצות מקומיות שבו, מועצה שתכונה בשם "מועצת הרשיונות למחוז" —, והרכבה יהא כך:—

(א) מושל המחוז כיושב ראש;

(ב) לא יותר משני חברים שימונו מטעם מושל המחוז באישור הנציב העליון ואשר לא יהיו מפקידי ממשלת פלשתינה (א"י);

(ג) בא-כח שימונה מטעם מנהל שירותי הרפואה;

בתנאי כי לגבי חנות המצויה באזור של מועצה מקומית רשאי היו"ר לצרף לא יותר משני חברים של אותה מועצה כדי לעיין בבקשת רשיון לחנות כזאת.

היו"ר ושנים מחברי המועצה יהיו מהוים קוורום, ואם היו הדעות שקולות תהא ליור דעה שניה או דעה מכרעת.

(3) כל שיתמנה כחבר למועצה עפ"י הוראות הסעיף הזה יכהן במשרתו למשך שלש שנים;

בתנאי –

(א) שבהסתלק איזה אדם ממשרתו או במותו או בהפסלו מטעמים אחרים לשמש במועצה, הרי על הרשות שמינתה אותו למנות אחר תחתיו, וכי

(ב) אם מאיזה טעם שהוא לא יכול האדם שנתמנה כחבר למועצה על פי הוראות הסעיף הזה למלא את תפקידיו למשך זמן מה, יכולה הרשות שמינתה אותו למנות אחר תחתיו למלא את תפקידיו למשך הזמן שבו לא יוכל אותו אדם למלא את תפקידיו.

14. בכל עת שנתקבלה בקשה למתן תעודה יקרא היו"ר את המועצה לשייבה. לא פחות מארבעה עשר יום קודם לשייבת המועצה תפורסם הודעה על דבר שייבת המועצה על ידי מודעה שתודבק במשרד מועצת העיריה, אם משמשת המועצה לאיזור עיריה, או במשרד מושל המחוז, כשהמועצה אינה משמשת לאיזור עיריה. ובהודעה יפורשו מקומה ומועדה של שייבת המועצה.

ישיבות המועצות

15. (1) בקשות לרשימות שהוגשו עפ"י הוראות סעיף 12 מפקודה זו והוצגו ופורסמו כדרוש בהוראות אותו סעיף, תעמודנה לעיון לפני המועצה המשמשת לאיזור העיריה או למחוז שבגבולותיו נמצא הבנין אשר בעדו הוגשה הבקשה. ואם סבורה המועצה שהמבקש ראוי וכשר לקבל רשיון מן הסוג המבוקש על ידו וכי מן הדין לתת לו רשיון לגבי הבית שבעדו יבוקש רשיון רשאית היא ליתן לו תעודה בהתאם לכך.

המועצות רשאיות לתת תעודות

(2) בעיין המועצה בכל בקשה כזאת רשאית היא להביא בחשבון את הענינים הבאים, כולם או מקצתם: –

(א) אפיו של המבקש ושמו בצבור; ואם היה לו בזמן מן הזמנים קודם לכן רשיון למכירת משקאות משכרים תביא בחשבון את התנהגותו כבעל רשיון ואת אופן הנהלת הכנין שבעדו החזיק רשיון במשך תקופת רשיונו ;

(ב) אם ראוי הבית מבחינת מבנהו לשמש למטרה שלשמה בוקש הרשיון, בשים לב לבריאותו ולנוחותו של הצבור ולפיקוח המספיק עליו מצד המשטרה ;

(ג) הסביבה שבה מצוי הבית שבעדו יבוקש הרשיון ;

(ד) צרכיהם של תושבי המחוז שבו נמצא הבית אשר בעדו יבוקש

הרשיון ;

(ה) כל טענה שתוגש לפניה ע"י איש אחד או ע"י חבר אנשים העלולים להפגע מתוך הרשיון לבית שבעדו יבוקש הרשיון.

(3) כדי לסייע בידי המועצה בבואה לעיין בענינים המפורשים בסעיף זה או בענינים אחרים מותר לה למועצה לפי שיקול דעתה לשמוע עדותו של כל אדם שיופיע לפניה ברשותה ואף רשאית היא לבדוק את הבנין שבעדו יבוקש הרשיון.

(4) אין זכות לשום אדם להיות מיוצג בפני כל מועצה על ידי עורך דין.

(5) יכולה מועצה לסרב לתת תעודה מבלי שתתן כל נימוק על סירובה.

(6) כל שימצא את עצמו מקופח מחמת שהמועצה נתנה תעודה או סריבה לתת תעודה או מחמת שצורפה לה כל תנאי או שהשמיטה מחוכה כל תנאי, יוכל, בתוך ארבעה עשר יום למיום החלטת המועצה, לערער בפני הנציב העליון במועצה. החלטת הנציב העליון במועצה תהא החלטת גמר ואין לערער עליה בפני שום בית משפט. ובהתאם להחלטת הנציב העליון במועצתו תתן המועצה את התעודה, תתקן אותה או תבטל אותה.

16. יכולה מועצה להעמיד את התנאים דלקמן, כולם או מקצתם, למתן תעודה וכל תנאי שהועמד כך יהא נרשם על גבי הרשיון: —

מועצות רשאיות להעמיד תנאים

(א) שרק משקה משכר ידוע יהא נמכר בבנין שבעדו יבוקש הרשיון;

(ב) שלא יעסיקו נשים בכלל או נשים מגילים מסויימים, בין לחלוטין ובין לשעות מסויימות או למטרות מסויימות בבית שמבקשים בעדו רשיון.

(ג) שלאחרי השעה השביעית בערב מותר יהא להעסיק נשים שמלאו להן יותר מעשרים שנה במכירת משקאות משכרים בבית שבעדו יבוקש הרשיון;

(ד) שהבית אשר בעדו יבוקש הרשיון יהא פתוח למכירת משקאות משכרים למשך מספר שעות מסוימות, פחות ממספר השעות שיקבעו בדרך כלל למחוזו שבו נמצא אותו הבית, לפי תקנות שיתקינון עפ"י סעיף 20 מפקודה זאת;

(ה) שלא יוגש משקה משכר לסוגים ידועים של אנשים בבית אשר בעדו יבוקש רשיון.

17. לא תתן המועצה תעודה לאדם בעד בית הנמצא סמוך מאד למסגד או בתוך שכונה שכל אוכלוסייה מושלמים.

לא יותן רשיון לבית הנמצא בקרבת מסגד וכו'

מתן תעודה ליצרנים
18. לא תתן המועצה לאדם שיש לו רשיון כיצרן משקאות משכרים שום תעודה שעל יסודה יוכל לקבל רשיון לבנין העומד בגבולות חמש מאות מטרים מן הבנין שבו הוא עוסק עפ"י רשיון בייצור המשקאות המשכרים.

הרשאה זמנית
מיוחדת
19. (1) יכול המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר או כל אדם שיתמנה על ידו לתת לכל אדם שקבל רשיון קמעוני לשתייה בו במקום עפ"י הוראות הפקודה הזאת הרשאה בטופס שיאושר מטעם הנציב העליון למכור משקה משכר לצרכי שתייה במקום גופא בכל בנין שהוא לרבות מבנה זמני, או סוכה או אוהל ארעיים. לבד מן הבית שבעדו קבל רשיון, ואפילו אם אותו הבית נמצא בגבולות איזור עיריה או אזור של מועצה מקומית; ההרשאה תנתן למועד שלא יהא עולה על חמשה ימים ובשים לב לתנאים שהמפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר או כל אדם שיתמנה על ידו ימצא לנכון להעמיד בדבר המשקה המשכר שיהא נמכר שם, בדבר האנשים שיעסיקום במכירת המשקה ובדבר השעות בהן יהא המשקה המשכר נמכר ובדבר כל ענינים אחרים, וכל שיקבל הרשאה כזאת יהא מורשה בתוקף ההרשאה למכור משקה משכר במקום המפורש בהרשאה בהתאם לתנאים המפורשים בה ובאותם הימים והשעות המפורשים בהרשאה.

(2) כל הרשאה שניתנה עפ"י הוראות הפקודה הזאת תהא מוצגת במקום בולט בבית שבעדו ניתנה ההרשאה כל זמן שמשקאות משכרים יהיו נמכרים בו, עומדים בו למכירה או שמורים בו למכירה.

(3) לא תנתן לאדם הרשאה אלא אם כן שלם בעדה את המס המפורש בתוספת הראשונה של פקודה זאת.

באיוו שעות מותר
למכור משקאות
משכרים
20. המועצה המשמשת לכל אזור עיריה ולמחוז תתקין תקנות באישור הנציב העליון בדבר השעות בהן יהא מותר למכור משקה משכר בבית שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים והנמצא בגבולות איזוריהן או מחוזיהן ובאותן תקנות תוכל לקבוע שעות שונות למכירת משקאות משכרים –

(א) בסוגים שונים של בנינים, או

(ב) בבנינים הנמצאים באיזורים מסוימים, בשים לב לצרכי התושבים של האיזורים ההם.

הארכת מספר השעות
למכירת משקאות
משכרים וסגירת
הבנינים בשעות
חירום, וכו'
21. (1) למרות ההוראות שתבואנה בתקנות שיתקינון עפ"י הסעיף הקודם, יכול המפקח הכללי על המשטרה ובתי הסוהר או כל אדם שיתמנה על ידו להרשות בכתב חתום על ידו להאריך את שעות הפתיחה בבנין שבעד ניתן רשיון, בין שהבית נמצא בגבולות איזור עיריה ובין שאיננו בגבולות איזור עיריה, או מועצה מקומית למעלה ממספר השעות שתהיינה מפורטות בתקנה שהתקינו העפ"י הסעיף הקודם, והרשאה כזאת יהא דינה כאילו היא מרשה למכור משקאות משכרים בבנין הנזכר בה ובמימים ובשעות המפורשים בה.

(2) לטיבת שלום הצבור או בשעות חירום יכול מושל המחוז להורות עפ"י שקול דעתו, שכל הבנינים שניתנו למענם רשיונות במחוזו או בכל חלק מסוים במחוזו, ואפילו אם נמצאים הבנינים בגבולות איזור עיריה, או אזור מועצה מקומית יסגרו אם עד להוראה חדשה ממנו או למשך מועד מסוים, ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח ככל אשר ימצא לנחוץ, כדי לסגור את הבית, מבלי שהיתר זה יפגע בעונש הצפוי לו לאדם שלא מלא אחרי הוראת סגירה כזאת עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 26 מפקודה זו.

ואולם אם היתה התקהלות בלתי חוקית או מהומה בלתי חוקית או הפרעת שלום או אם לדעת שופט שלום או קצין משטרה עליון בגדר פקודת המשטרה, 1926, יש יסוד לחשוש להתפרצות, יכול אותו שופט שלום או קצין משטרה עליון, באין הוראה מטעם מושל המחוז, להורות שאותם הבנינים בעלי הרשיונות ששופט השלום או קצין המשטרה העליון, יראו צורך בסגירתם יסגרו עד להוראה חדשה ממושל המחוז או משופט השלום או מקצין המשטרה העליון, ומשניתנה הוראת סגירה כזאת יהא מותר לכל שוטר להשתמש בכוח, ככל אשר ימצא לנחוץ כדי לסגור את הבית ההוא, מבלי שהיתר זה יפגע בעונש הצפוי לו לאדם שלא מלא אחרי הוראת סגירה כזאת עפ"י סעיף קטן (3) מסעיף 27 מפקודה זאת.

ס. 17 ל'ש' 1926

(3). (א) רשאי מושל המחוז לתת הוראה לסגור בית שניתן בעדו רשיון, ואפילו אם נמצא אותו הבית בגבולות איזור עיריה, או אזור, מועצה מקומית אם יצא בעל הרשיון חייב בדינו בגין עברה עפ"י סעיף 27 מפקודה זאת.

(ב) הוראת סגירה עפ"י סעיף קטן (א) מסעיף זה תוכל להנתן אם למשך מועד מסוים או ללא הגבלת זמן, ויכול מושל המחוז לבטל כל הוראה כזאת לפי שיקול דעתו, בהתחשב עם החלטה מאת הנציב העליון במועצתו שתנתן עפ"י סעיף קטן (ג) מסעיף זה.

(ג) כל המוצא את עצמו מקופח בשל הוראה שניתנה ע"י מושל המחוז עפ"י סעיף קטן (א) מסעיף זה, רשאי לערער עליה בפני הנציב העליון במועצה במשך שבועה ימים מיום נתינת ההוראה. החלטתו של הנציב העליון תהא החלטת גמר ואין לערער עליה בפני שום בית משפט, ומושל המחוז יהא חייב לתקן את ההוראה או לבטלה לפי החלטת הנציב העליון במועצה.

22. (1) אסור להעסיק במכירת משקאות משכרים אשה שלא מלאו לה

העסקת נשים

שבע עשרה שנה תמימות.

(2) לאחר השעה השביעית בערב אסור להעסיק אשה בגיל שבין

שבע-עשרה לבין עשרים שנה תמימות במכירת משקאות משכרים.

(3) לאחר השעה השביעית בערב אסור להעסיק אשה למעלה מבת עשרים שנה תמימות במכירת משקאות משכרים, אלא אם כן הרשתה המועצה את העסקתה של אותה אשה בבית עפ"י פסקא (ג) מסעיף 16 מפקודה זאת.

בתנאי:

(א) ששום דבר האמור בסעיף זה לא יהא גורע מסמכויות המועצה המסורות לה עפ"י הוראות סימן (ב) מסעיף 16 מפקודה זו, וכי

(ב) למרות כל האמור בפקודה זאת יכולה מועצה להרשות להעסיק כל אשה במשך שתי השנים למן התחלת תקפה של הפקודה הזאת בעבודה דומה לאותה עבודה שבה היתה עובדת עד לתחלת תקפה של פקודה זאת ויכולה המועצה לבטל את ההרשאה הזאת בכל עת.

23. מי שניתן לו רשיון אסור לו למכור משקה משכר לשם שתיה בבית שבעדו ניתן לו הרשיון וכן אסור לו לאדם לשתות את המשקה המשכר בבית שבו קנהו, אלא אם כן: —

מכירת משקאות משכרים בהקפה

(א) שולם מחיר המשקה המשכר במזומן בשעת המכירה או לפניה, או

(ב) הזמין האדם את המשקה המשכר ושתה אותו בה בעת שהזמין סעודה ואכלה, ושלם בגמר הסעודה את מחיר המשקה בכסף מזומן ביחד עם מחיר הסעודה.

ואולם שום דבר האמור בזה לא יהא מגביל את מכירתו והספקתו של משקה משכר לכל אדם שהוא באמת מדרי בית מלון, או בית אחר שקבל רשיון.

24. שום רשיון שניתן עפ"י פקודה זו אינו בא להרשות מכירת כל משקה המכיל יותר מששים אחוזים אלכוהול לפי נפחו.

אסור למכור משקאות משכרים מסוימים

25. אם הוכח לו לשופט שיש יסוד מספיק להאמין שמשקה משכר נמכר או עומד למכירה או שמור למכירה באיזה מקום בגבולות שיפוטו שלא ניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים, יכול הוא לתת לשוטר כתב הרשאה להכנס למקום המפורש בכתב ההרשאה או לכל חלק ממנו ולחפש בו משקה משכר ולתפוס ולהוציא משם כל משקה משכר שנמצא בו ואשר יש יסוד מספיק לשער שהמשקה שמור שם לשם מכירה אסורה.

מותר לתת כתב חיפוש

26. לצורך מניעתה או גילוייה של הפרת הוראה מהוראות הפקודה הזאת או לצורך מניעת הפרת שלום הצבור, יכול כל שוטר להכנס בכל עת לבית שבעדו ניתנו רשיון או הרשאה או לכל חלק מאותו בנין.

כניסת שוטר לבנין

27. (1) כל שלא ניתן לו רשיון בן תוקף והוא מוכר משקאות משכרים או מעמידם למכירה או מחזיקם לצרכי מכירה, יהא צפוי בצאתו חייב בדין לקנס של מאה פונט או למאסר שלא יהא עולה על ששה חדשים או לשני העונשין כאחד, וכל משקה משכר שנמצא ברשותו של אותו אדם יוחרם, וכן יוחרמו כל הכלים המכילים אותו המשקה.

עברות ועונשיהן

(2) כל שניתן לו רשיון או ניתנה לו הרשאה שנקבעה לה הוראה בסעיפים 19 ו-21 מפקודה זאת, והוא:—

(א) מוכר משקאות משכרים, מעמידם למכירה או מחזיקם למכירה בניגוד להוראות הפקודה הזאת, או להוראות כל תקנות שהותקנו על פיה, או

(ב) מוכר משקאות משכרים, מעמידם למכירה או מחזיקם למכירה בניגוד לתנאי הרשיון או ההרשאה, או

(ג) מרשה לאנשים להשתכר או לנהוג באלמות או בצורה אחרת בבית שניתן בעדו הרשיון או ההרשאה, או

(ד) מוכר או מרשה למכור משקה משכר לשכור, או

(ה) מרשה לבית שניתן בעדו רשיון או הרשאה לשמש בית מועד לזונות, או

(ו) מרשה בידועין לשוטר להשאר בבית שניתן בעדו הרשיון או ההרשאה משך חלק מזמנו שנועד לו לשוטר לעמוד על משמרתו, לבד אם השוטר נמצא שם לשם שמירת הסדר או החזרת הסדר על כנו או בקשר עם מלוי תפקידו, או

(ז) מספק משקה משכר, בין בדרך מתנה ובין בדרך מכירה, לשוטר העומד על משמרתו, מלבד אם עשה זאת ברשות קצין משטרה עליון, או

(ח) מרשה לשחק משחק בלתי חוקי בבית שניתנו בעדו הרשיון או ההרשאה או לערוך שם הגרלה בלתי חוקית, או

(ט) מעסיק או מרשה להעסיק במכירת משקאות משכרים כל אשה שלא בהתאם להוראות הפקודה הזאת, או

(י) מספק משקה משכר, בין הוא עצמו ובין משרתו או סוכנו, שלא עפ"י סעיף 23 מן הפקודה הזאת, או

(יא) אינו מציג את רשיונו בהתאם לסעיף 11 מפקודה זאת, או אינו מציג את הרשאתו בהתאם לסעיף 19 מפקודה זו.

יאשם בעברה, ויהא צפוי בצאתו חייב בדין לקנס שלא יהא עולה על עשרה פונט או למאסר שלא יהא עולה על חמשה עשר ימים או לקנס ולמאסר כאחד, ואם חזר ועבר עברה בפעם השניה או בפעם שלאחריה יהא צפוי לקנס שלא יהא עולה על חמשים פונט או למאסר שלא יהא עולה על שלשה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.

(3) כל שאינו ממלא אחרי הוראת סגירה מטעם מושל המחוז או מטעם שופט שלום או מטעם קצין משטרה עליון שניתנה עפ"י סעיף קטן (2) מסעיף 21 מפקודה זאת יהא צפוי לקנס שלא יהא עולה על חמשים פונט או למאסר שלא יהא עולה על ששה חדשים או לקנס ולמאסר כאחד.

(4) כל שאינו ממלא אחרי הוראה שנתן מושל המחוז עפ"י סעיף קטן (3) לסעיף 21 מפקודה זאת יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יהא עולה על עשרה פונט או למאסר שלא יהא עולה על חמשה עשר ימים, או לקנס ולמאסר כאחד.

(5) כל השותה משקה משכר בניגוד לסעיף 23 מפקודה זו יהא צפוי בצאתו חייב בדין לקנס שלא יהא עולה על חמשה פונט.

(6) כל המסרב ליתן רשות כניסה לשוטר אגב מלוי תפקידו, או אינו מאפשר את הכניסה לשוטר הדורש להכנס בהתאם לסעיף 26 מפקודה זו, בין שהסרוב בא מאותו אדם עצמו או מאדם אחר העובד אצלו או העושה את מעשהו על פי הוראתו או בהסכמתו, יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יהא עולה על חמשה פונט.

(7) מקום שניתן לאדם רשיון למכירת משקאות משכרים ואותו אדם יצא חייב בדין בשל עברה על פי הוראות הפקודה הזאת, יכול בית המשפט שחייב את האדם בדין לרשום את פרטי העברה על גבי רשיונו של אותו אדם.

28. הפקודות המפורטות בתוספת השניה לפקודה הזאת תהיינה מבוטלות.

בטול

29. הפקודות המפורטות בתוספת השלישית לפקודה זאת יתוקנו כמפורש

תקון

בטור השלישי של אותה תוספת.

30. כל הרשיונות למכירת משקאות משכרים שניתנו כחוק עפ"י הוראות כל פקודה מן הפקודות המבוטלות בזה יהא כוחם יפה למשך התקופה שלשמה ניתנו, כאילו ניתנו עפ"י הפקודה הזאת, והוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותם הרשיונות ועל הבתים שבעדם ניתנו ועל מחזיקי הרשיונות למשך מותר מועדי הרשיונות.

תוספת ראשונה

מסים

1. בעד כל "רשיון סוחר" — — — פונטים
שנים עשר
2. בעד כל "רשיון-קמעוני" לשתייה שלא במקום — — — תשעה
3. בעד כל "רשיון-קמעוני" לשתייה במקום: —

(I) כשהבית שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים משמש בית מלון או פנסיון או פונדק: —

(א) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא חמש מאות מיל או פחות מכן — שנים עשר

(ב) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא חמש מאות מיל או פחות מכן, ואם חלק מהבנין שניתן בגינו רשיון למכירת משקאות משכרים משמש כבית יין צבורי — — —

חמשה עשר

(ג) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא למעלה מחמש מאות מיל ולמטה משמונה מאות מיל — — —

עשרים

(ד) אם שכר האכסניה היומי הכללי בו הוא משמונה מאות מיל ומעלה — ארבעים

(II) כשהבית שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים משמש רק בית קפה או מסעדה או משמש באמת ובתמים כמועדון שמוכרין בו משקה משכר רק לחברים בלבד, ושום חלק ממנו אינו משמש בית יין צבורי, תיאטרון, אולם קונצרטים או אולם מחולות או מקום שעשוע צבורי — — —

תשעה

(III) כשהבית שניתן בעדו רשיון למכירת משקאות משכרים או שחלק מאותו בנין משמש בית יין צבורי, אולם קונצרטים או אולם מחולות או מקום שעשוע צבורי — — —
 פונט
 חמשה עשר
 חמש מאות
 מיל לכל יום
 או מקצתו.
 4. בעד כל הרשאה הניתנת עפ"י סעיף 19
 אלא שאם הרשיון מגביל את מכירת המשקאות המשכרים בינות קלים ובבירה, אין משלמים אלא את מחצית המסים הנזכרים לעיל.

תוספת שניה

ביטולים

שמה הקצר	מס' הפקודה ושנתה
פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922.	14 לשנת 1922
פקודה המתקנת את פקודת המשקאות המשכרים, 1925.	39 לשנת 1925
פקודת המשקאות המשכרים (מכירה בהקפה), 1931.	1 לשנת 1931
פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים (תקון), 1933.	8 לשנת 1933

תוספת שלישית

תיקונה	שמה הקצר	מס' הפקודה ושנתה
1. מחק סעיף 31.	פקודת המשטרה, 1926	17 לשנת 1926
1. סעיף 2. במקום הגדרת המונח "ערק" תבוא הגדרה זו: "ערק" פירושו ספירטים עשויים מפירות ומזרעי צמח הינסון ע"י זיקוק ואשר לאחר תערובת בנפח שוה של מים מתקבל מהם לובן חלבי דחוס".	פקודת המשקאות המשכרים, 1927	24 לשנת 1927
2. בסעיף 16, במקום סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה: —		
(2) הרשיון הזה יהא שנתי ויהא נוסף על הרשיון שנקבע בפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935.		

תיקונה	שמה הקצר	מס' הפקודה ושנתה
<p>והוא יהא ניתן רק לאדם שכבר קבל רשיון עפ"י הפקודה הנ"ל. בתנאי שמי שיש לו רשיון רוקח לגבי בית שלא נמכרים בו משקאות משכרים זולת יינות-רפואה יהא פטור מהחובה לקבל רשיון עפ"י הפקודה הנ"ל משנת 1935 בעד אותו בית".</p>		
<p>3. בסעיף 16 (3) הכנס את המלים -חמש מאות מט"ר במקום המלים -שני קילומטרים".</p>		
<p>בסעיף 16 (4) הכנס את המלים -הרשאה שנקבעה בסעיף 19 מפקודת המשקאות המשכרים, 1935' במקום המלים -תעודה שנקבעה בסעיף 9 מפקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922".</p>		
<p>1. סעיף 4. הוסף את הסעיף קטן הבא כסעיף קמ"ן (3): -</p>	<p>פקודת סדור המלאכות והתעשיות, 1927</p>	<p>52 לשנת 1927</p>
<p>(3) - מקום שאדם הוא בעל רשיון בן תוקף שניתן לו עפ"י פקודת המשקאות המשכרים, 1935 או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, יהא אותו אדם פטור לקבל רשיון עפ"י הפקודה הזאת בעד הבית שניתן בעדו רשיון עפ"י פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935 או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935, ואולם הוראות הפקודה הזאת תחולנה על אותו אדם ועל אותו הבית כאילו ניתן רשיון עפ"י הפקודה הזאת".</p>		
<p>2. תוספת א', סוג II א. מחק: -</p>		
<p>מס'ם שחייבים לשלם עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922</p> <p>בתי מלון, מקומות לשעשועים צבוריים וכל המוסדות שקבלו רשיון עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922.</p>	<p>מס'ם שחייבים לשלם עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922</p>	

תיקונה	שמה הקצר	מס' הפקודה ושנתה
<p>והכנס במקום זה את המלים האלה:— -בתיים שניתנו בעדם רשיונות עפ"י פקודת מכירת המשקאות המשכרים, 1935 — שום מס. מקומות לשעשועים צבוריים שניתנו בעדם רשיונות עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935 — שום מס.</p>		
<p>3. מחק:— -בתי קהוה ומסעדות שאין להם רשיון עפ"י פקודת המשקאות המשכרים והשעשועים הצבוריים, 1922" 500</p>		
<p>והכנס במקום זה את המלים האלה:— -בתי קפה ומסעדות שלא ניתן בעדם רשיון עפ"י פקודת המשקאות המשכרים, 1935 או עפ"י פקודת השעשועים הצבוריים, 1935— חמש מאות מיל"</p>		
<p>4. מחק:— פונדקים ופנסיונים שאין מוכרים בהם משקאות משכרים — — 500</p>		
<p>והכנס במקום זה את המלים: -בתי מלון, פונדקים ופנסיונים שאין להם רשיונות עפ"י פקודת המשקאות המשכרים, 1935 חמש מאות מיל"</p>		
<p>5. מחק: בתי חרושת למעשה השכר, גתות יין, בתי חרושת לאלכוהול, לחומץ או לשאר משקאות תוססים או ספירטים — — המסים חמשתלמים עמ"י פקודת המשקאות המשכרים 1927"</p>		
<p>והכנס במקום זה את המלים: -בתי חרושת למעשה השכר, גתות יין, בתי חרושת לאלכוהול, לחומץ או לשאר משקאות תוססים או ספירטים — — שום מס"</p>		